

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sdo/11/2017
Identifikačné číslo spisu: 4012200069
Dátum vydania rozhodnutia: 16.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4012200069.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: G. J., bytom T. XX, S., právne zastúpená: Advokátska kancelária ANDRAŠOVIČ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Lermontova 14, Bratislava proti žalovanému: Okresný úrad v Nitre, katastrálny odbor, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: 1. S. A., prechodne bytom T. X. XXX, 2. T. A., prechodne bytom T. X. XXX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Xo XX/XXXX-X/Zv zo dňa 5. decembra 2011, konajúc o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 10Sžo/73/2015 zo dňa 28. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom spisová značka 10Sžo/73/2015 zo dňa 28.09.2016 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15S/7/2012-158 zo dňa 14.10.2014, ktorým krajský súd zamietol žalobu žalobkyne o preskúmanie rozhodnutia žalovaného. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Žalobkyňa proti uvedenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podala dovolanie. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 10Sžo/73/2015 zo dňa 28.09.2016 zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. Predmetným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžo/73/2015 bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej správne súdnictvo.

4. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. V súlade s vyššie citovaným ustanovením nového procesného kódexu prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

6. Podľa § 452 ods. 1 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 99 písm. b/ SSP, správny súd konanie zastaví, ak zistí taký nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, a nebol dôvod na odmietnutie žaloby podľa § 98 ods. 1 SSP.

8. Podľa § 151 ods. 1 SSP, doručené uznesenie, ktoré už nemožno napadnúť sťažnosťou, je právoplatné.

9. Podľa § 25 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdництва.

10. Podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), o dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

11. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

12. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa štvrtej časti tretej hlavy CSP. Súčasne zo žiadneho ustanovenia SSP ustanovujúceho správne súdništvo nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu najvyššieho súdu v správnom súdništve. Z uvedeného plynie záver, že najvyšší súd v správnom súdništve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať.

13. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je koncipovaná tak, že dovolanie je možné podať len v prípadoch, keď to zákon pripúšťa. Nový procesný predpis, Správny súdny poriadok, ktorý upravuje správne súdništvo, sa v žiadnom zo svojich ustanovení nezmieňuje o dovolaní ako o mimoriadnom opravnom prostriedku a taktiež neupravuje možnosť podať dovolanie proti rozhodnutiu správneho súdu. V zmysle SSP sú opravnými prostriedkami v správnom súdništve iba kasačná sťažnosť a žaloba na obnovu konania. Žiadny iný riadny či mimoriadny opravný prostriedok SSP neupravuje. V § 25 SSP je síce daný vzťah subsidiarity medzi SSP a CSP, avšak predmetná subsidiarita sa obmedzuje len na prvú a druhú časť CSP, zatiaľ čo dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je upravený v štvrtej časti CSP. Aj na základe uvedeného je podľa názoru najvyššieho súdu absolútne a nesporne vylúčená prípustnosť dovolania v správnom súdništve.

14. S poukazom na uvedené dôvody neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

15. Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 99 b/ SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP konanie vo veci zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

16. Pre úplnosť najvyšší súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. februára 2010, číslo II. ÚS 65/2010 k prípustnosti dovolania v správnom súdništve. V jeho publikovanom znení Ústavný súd Slovenskej republiky akceptuje výklad Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého je dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu súdu podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku neprípustné, ako súladný so základným právom na súdnu ochranu.

17. V odôvodnení uznesenia sa zaoberal aj nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 283/07, ktorým bol na určitý čas vyjadrený opačný právny názor na prípustnosť dovolania.

18. Ústavný súd nálezom sp. zn. IV. ÚS 283/07 zrušil uznesenie najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania dôvodiac, že tzv. zmätočné dovolacie dôvody sa vzťahujú aj na súdne rozhodnutia vydané podľa V. časti Občianskeho súdneho poriadku. Argumentácia IV. senátu ústavného súdu bola založená na texte záhlavia ustanovenia § 237 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sú naplnené zmätočné dôvody.

19. Týmto nálezom ústavný súd nepochybne autoritatívne dal na vedomie nielen konkrétnemu sťažovateľovi vo veci sp. zn. IV. ÚS 283/07, že jeho sťažnosť bola úspešná, ale zároveň (prostredníctvom internetu) tým oznamoval aj eventuálnym sťažovateľom, že do budúca môžu podať dovolanie zo zmätočných dôvodov proti rozhodnutiu správneho súdu v prípade, ak sa tieto budú kryť s dôvodmi ústavnoprávnymi. Zároveň tým aj najvyššiemu súdu naznačil, aby zmenil koncepciu prípustnosti dovolania v správnych veciach.

20. Ústavný súd v uznesení zo 16. februára 2010, číslo II. ÚS 65/2010, ale uviedol, že otázka prípustnosti dovolania v správnom súdnictve mala byť pôvodne predmetom konania o zjednotení právnych názorov. Z rozpravy pléna ústavného súdu však vyplynulo, že citovaný nález ústavného súdu bol ojedinelým, v inak konštantnej judikatúre ústavného súdu akceptujúcej neprípustnosť dovolania v správnych veciach, a preto nie je nevyhnutné využiť procedúru zjednocovania právnych názorov. Napokon aj štvrtý senát akceptoval uvedený právny názor v náleze sp. zn. IV. ÚS 208/08 a v uznesení sp. zn. IV. ÚS 274/09.

21. Ústavný súd Slovenskej republiky v doterajšej judikatúre vyslovil právny záver, podľa ktorého „nieť žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (II. ÚS 87/09, IV. ÚS 208/08).

22. Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť máťúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (IV. ÚS 208/08).

23. Podanie dovolania v správnom súdnictve preto ani s poukazom na uznesenie IV. ÚS 283/07 neprichádza do úvahy.

24. V dôsledku tohto právneho názoru ústavného súdu nedošlo k zmene v rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu, a preto bolo konanie vo veci zastavené pre nedostatok podmienok konania.

25. O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 170 písm. b/ SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

26. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

27. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.